

Säsongen 1992 - 1993

Text: Kjell Olofsson.

Foto & bearbetning: Lars Rasmusson

Vid årsmötet den 9 juni blev det omval på samtliga poster utom en. Det var Rolf Norlander som lämnade sin suppleantplats och ersattes av Kenth Pettersson, en herre som på den tiden var speciellt känd som en mycket stridbar förbundsordförande i Handelsanställdas Förbund.

Rolf Norlander ägnade istället sina krafter helt åt Ungdomssektionen där Nisse Rasmusson var en mycket driftig och kreativ ordförande och bankmannen Lennart Andersson kassör.

Ungdomssektionen innehöll i övrigt följande representanter för de olika åldersgrupperna: Jan Olsson, Håkan Johnsson, Stefan Wendt, Sten-Inge Åkesson, Becky Pettersson, Bo Midhed, Tomas Törnkvist, Inge Persson och Håkan Engberg.

Gruppen hade ansvaret för kioskverksamheten som sköttes av de olika ungdomslagen A-E efter ett rullande schema vilket fungerade mycket bra. Driftsansvariga var Sara Johansson och Lena Norlander.

Från föregångaren Rosa Pantern hade man fått ärva medlemslotteriet Stödförbundet där Eva Johansson utsågs till kassör.

U-sektionen sålde klubbjackor, kepsar och mössor, klubbmärke, vimplar och diverse andra reklamartiklar till klubbens medlemmar. Omsättningen var c.a 400.000/år och av medlen stöttade man ungdomslagen genom att ge bidrag till deltagande i cuper och till inköp av material.

Även i Marknadsgruppen blev det få förändringar. Olle Lindell och Kenth Pettersson, som båda fått nya verksamhetsorter, lämnade. Medlemsantalet var 795 varav 462 mellan 4 -25 år. Av dessa var 74 tjejer.

Omslutningen var 3 553´ och året slutade tyvärr med en förlust på 225 tusen vilket innebar att kassan åter stod på minus.

Indirekt berodde detta på fortsatta spekulationer mot den svenska kronan som nu var i fritt fall neråt. Till exempel var Riksbankens reporänta i september -92 uppe på otroliga 500 %. Riksbankchefen Bengt Dennis, som i det längsta försökt försvara den svenska kronan, gav till sist upp och regeringen tog som en första krisåtgärd beslutet att skriva ner kronans värde.

Att träffa reklam och sponsoravtal blev givetvis betydligt svårare i takt med dessa drastiska förändringar för företagen (några av våra partners gick i t.o.m.i konkurs) och i spåren av den ekonomiska krisen följde naturligtvis en kraftigt stigande arbetslöshet.

Glädjande nog ökade samtidigt våra publikintäkter till 465´ och från vårt bingo (som fortsatte att gå bra) delades det ut 300´. Vi fick samtidigt in mer medlemsavgifter som steg till 142´.

Bingolotto i TV4, med Leif "Loket" Olsson som populär programledare, var en fluga som vi tidigt anammade och det förstärkte också vår kassa med 219´. Tyvärr minskade samtidigt lottförsäljningen som en effekt av succén med Bingolotto.

Det gällde verkligen att vara på alerten och ständigt testa nya ideer då kostnaderna hela tiden ökade. Exempelvis införde vi på prov ett tak på 12 000/år för inköp av personligt utrustning till seniorspelarna. Då avtalet även inkluderade klubbor blev effekten mindre nyanskaffningar. Begagnade klubbor dög nu bra på träningarna och den personliga utrustningen reparerades i större utsträckning än tidigare.

Vårt deltagande i förbundets utbildningar låg kvar på en hög nivå. Fortfarande var det mest klubbens tidigare spelare som utbildade sig. Totalt genomförde 31 kurstillfällen och därutöver hölls internt i Kirsebergs Fritidsgård en introduktions- och upptaktskväll där 45 medlemmar deltog. Lars Olsson och Thomas Axelsson, en ny juniortränare som kommit från Trelleborg, gick förbundets fortbildningskurs steg 3 och Rickard Nordahl blev utsedd till en av fem skånska Zontränare.

A- B- och C-pojkar arrangerade JC-, Rosa Pantern- och Folksam-Cup i Kirseberg ishall.

Sommarlägret var som vanligt fulltecknat och genomfördes under ledning av Lasse Olsson.

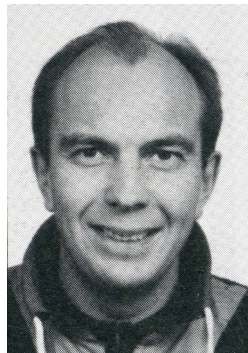
Klubbens olika lag deltog i 14 olika cuper varav seniorernas deltagande Sundsvalls cup i september naturligtvis blev medialt uppmärksammat. Ett anonymt skånskt div.2- lag i kamp med storheterna Skellefteå AIK, Sundsvall och Mora hörde inte till vanligheterna i de trakterna.

Naturligtvis var det Sunes kontakter som låg bakom vårt deltagande men grabbarna gjorde absolut inte bort sig även om det ändade i idel förluster.

Första prioritet inför säsongen var naturligtvis att engagera vår succétränare Sune Bergman för ytterligare en säsong och därefter, när detta blivit klart på påskaftonen, tillsammans med Sune sondera terrängen efter tänkbara förstärkningar.

Det första nyförvärvet blev till allmän överraskning Matti Pauna. Han hade tackat nej till en fortsättning i Mif efter guldsäsongen och tänkt sluta med ishockeyn men lockades av Sune att komma till oss vilket väckte både förvåning och inledningsvis en viss irritation i Mif. Det hela löstes emellertid genom att ett samarbetsavtal upprättades mellan Mif och Pantern där vi förutom Matti som lånespelare även fick inkluderat Fredrik Johansson och Tord Larsson samt Cacke Larsson och Lars-Göran Österlund. De två sistnämnda fanns ju redan sen tidigare hos oss. Avtalet, som innebar att Mif vid behov kunde kalla hem Matti Pauna och Cacke Larsson men ingen av de övriga spelarna under säsongen, kostade oss 225 000.

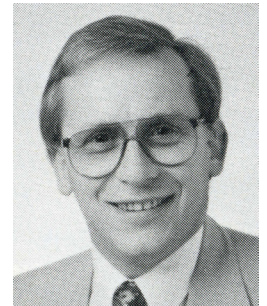
Klubbdirektören i Mif, Tommy Theorin, var givetvis en viktig länk i förhandlingarna och förmodligen även konstruktör till avtalet men givetvis fanns Percy i bakgrunden. Från vår sida skötte Lars Schönhult på ett utmärkt sätt förhandlingarna. Även Sune Bergman

Sune Bergman

och Timo Lathinen, som hade ett mycket bra tränarsamarbete, bidrog nog med en del i bakgrunden.

Tommy Theorin, med vilken jag hade en hel del kontakter, uppfattade jag som en rak och förstående motpart. Vi hade olika åsikter i några olika frågor, bland annat i tolkningen av "Cackes" låneavtal, men löste dem alltid i vänskaplig anda.

Lars Schönhult

Med i överenskommelsen följde också juniorerna Henrik Nilsson, Robert Lövgren, Johan Månsson och vår egen återvändande Charlie Olsson. Även några egna juniorer, Andreas Olsson, Urban Nielsen och Fredrik Svensson fick en plats i A-truppen.

Peter Imhäuser, som flyttat hem till Malmö, skrev också på övergångshandlingar men här återstod segdragna förhandlingar med Vita Hästen som Lars Schönhult, återigen på mycket bra sätt, rodde i hamn. Patrik Aronsson, en lovande back från Hanhals, blev nästa nyförvärv.

Alexander Manojlovic skötte materialen på heltid, Christer Olsson var hjälptränare, Ingvar Ferm och Jöran Nielsen lagledare medan Hanspeter Borgman, Håkan Nilsson samt Håkan Granström skötte massage medan vår tidigare spelare Peter "lappen" Svensson, som blivit färdig med sin läkarutbildning, skötte skadeavdelningen.

Ulf Gärdek och Stefan Lindh återvände till Nynäshamn. Ulf Nilsson, Pierre Schultz samt Mats och Håkan Granström lade av på grund av studier (för de två sistnämnda bidrog även skadeproblem) medan Casper Nilsson flyttade till Danmark.

Sune Bergman skolade om Matti Pauna till back och som sådan var han helt magnifik och kunde styra vårt spel med sin goda fältherreblick, teknik och skridskoåkning. Naturligtvis upptäckte Mif ganska snart hans "metamofors" och kallade hem honom redan efter hans fjärde match då man saknade just en sådan back. Som ersättare fick vi Anders Svensson, back i föregående års guldlag,

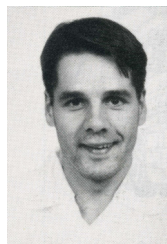
som i sin debut för Pantern fick vara med om att besegra Vita Hästen med 7-4 inför en salig hemmapublik på 1 250 personer i en fullpackad Kirsebergs ishall.

Några åskådare berättade efter matchen att de praktiskt taget inte sett något av spelet men att de upplevt en härlig stämning på slutet när plåtväggarna nästan bågnade. Ungefär som folk ibland resonerar när man tycker sig ha haft roligt på fest, trots att de druckit för mycket, och inget minns något dagen efter. Dessförinnan hade vi inlett vårt div.1-äventyr med att i vår första match besegra Hanhals på bortaplan med 5-2. Panterns första division 1-målgörare blev Fredrik Johansson.

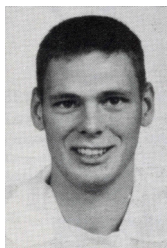
Pantern hamnade slutligen på tredje plats i höstens grundserie och missade därmed att få spela i Allsvenskan under våren. Men laget fortsatte i samma goda stil efter nyår, vann vårserien i division 1 och var därmed klara för play off till kvalserien. En stor jobbspost drabbade oss när målvakten Mikael Dufvenberg i julhelgen sladdade av vägen och skadades i knät. En olycka som dock kunde slutat mycket värre. Vi fick under den första halvan av vårserien låna Johan Månsson av Mif och använde därefter den egna junioren Thomas Persson som ersättare tills Dufvenberg kom tillbaka vilket han gjorde när tre seriematcher återstod.

Det var ett mycket stort intresse inför den första play-offmatchen mot Södertälje som spelades på Isstadion och hela 2050 åskådare hade bänkat sig för att se oss möta det lag som åtta år tidigare (1984-85) blivit svenska mästare och fortfarande hade kvar några spelare från guldlaget.

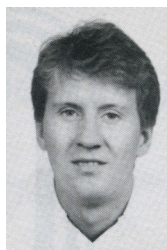
Jag satt speaker i matchen och minns att innan nedsläpp kom vår förste ordförande, Jan Magnusson,

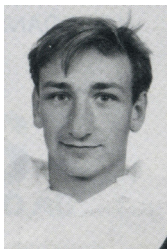
Matti Pauna

Fredrik Johansson

Mikael Dufvenberg

Thomas Persson

på besök i sekretariatet. Han var helt tagen över att våra naiva tonårsdrömmar hade besannats. Det lilla pojkägandet mot f.d. SM-vinnarna. Naturligtvis delade jag hans uppfattning och fick flera gånger nypa mig i armen för att kolla om det var en dröm. I periodpausen visade vi upp några 5-åringar från vår skridskoskola och en av dessa parvlar som förtjuste publiken var Emil Turesson. Publiken lämnade belåttna Isstadion för till allmän förvåning lyckades vi besegra storlaget med 4-2 efter två avgörande mål i slutminuten. Men nu gällde det att även vinna returmatchen i Södertälje. Pantern gjorde där en verklig kämpamatch och vann med 4-3 efter att ha lyckats vända ett 0-3 underläge.

Tyvärr lottades vi mot Troja i nästa omgång. De kände oss alltför väl och hade ett bra lag.

Vi gjorde en kanonmatch i Sunnerbohov som gick till sudden. Tyvärr avgjordes matchen på ett synerligen tvivelaktigt sätt när vår målvakt Dufvenberg blev fullt pååkt bakom kassen, fick klubban slagen ur händerna, och istället för utvisning fick Troja göra mål i öppen kasse. Pååkningen var extra olycklig eftersom han precis kommit tillbaka från bilolyckan och den nya smällen förbättrade inte hans rörlighet.

Sune visade där stort ledarskap när han efteråt till killarna i omklädningsrummet sa att han inte ville höra någon klanka utåt på domarna. Men invärtes kokade han av ilska och framförde säkert sina åsikter i väl valda ordalag inne hos domarna.

Vi förlorade även returen hemma med 6-9 efter en konstig match med allför många misstag mest från vår sida. Kanske var spelarna alltför tagna av stundens allvar, eller så kanske gick det lite för lätt i starten. Pantern hade nämligen tagit ledningen med 2-0 redan efter 3 minuter efter två försvarsmissar av Troja som direkt därefter skiftade målvakt. Men som sagt, Troja hade lärt sig att tämja Pantern.

Totalt spelade seniorerna 51 matcher (27 vinster- 6 oavgjorda och 18 förluster)

Thomas Persson deltog i samtliga. Mest av de övriga Fredrik Johansson 49, Tord Larsson, 48, Joachim Nielsen, Peter Imhauser,

och Patrik Aronsson 46 och Björn Carlsson, Robert Lövgren och Carl Erik Larsson 45.

Lars Åke "Mora" Nilsson 57 (35+22), "Cacke" Larsson 47 (18+29) Fredrik Johansson 46 (26+20) och Lars-Göran Österlund 44 (27+17) toppar i skytteligan.

Juniorerna med Thomas Axelsson som tränare för AJ och Jan Hellqvist för BJ hade hjälp av en ledargrupp som bestod av Jan Olsson, Peter Holmström, Stefan Persson och Jonas Norlander.

J20 spelade 23 matcher i serie och DM (20-0-3) samt därutöver 3 vänskap och 3 cupmatcher (2-1-3). På de senare finns ingen spelarstatistik.

Laget vann Div.1 Södra före Kallinge/Ronneby IF och även DM genom seger över Åstorp i finalen.

Samtliga 23 matcher spelade Urban Nielsen, Mattias Larsen, Mikael Rosenberg, Marcus Rosenberg, Marcus Alvarsson, Christian Vucho och Mikael Olsson. Mattias Olsson gjorde 22.

Skyttebäst var Niklas Ponné 50 (31+19), Urban Nielsen 43 (28+15) och Charlie Olsson 33 (17+16)

J18 spelade 20 matcher med 18 vinster och 2 förluster. Vann Div.1 Södra före Glimma HK med endast 2 tappade poäng.

Paul Persson, Mattias Olsson, Marcus Alvarsson, Paul Dalund och Niclas Anderberg gjorde 19 matcher medan Mikael Rosenberg, Peter Norlander, Marcus Svensson, Mikael Olsson och Mattias Enggren nådde 18.

I skyttetoppen återfinns Peter Norlander 35 (19+16), Mattias Olsson 32 (12+20) samt Marcus Svensson 29 (21+8)

A-pojkar tränades av Lars Gullstrand, Lars Olsson och Ulf Nilsson med Håkan Axenklev och Christer Dyk som övriga medhjälpare. Truppen var bred och man deltog med 2 lag i seriespel.

Lag 1 spelade 49 matcher (32-1-16) och andralaget kom upp i 12 (9-0-3) Kom trea i Skånes div. 1 bakom Mif och Rögle.

I första laget deltog Henrik Skans i samtliga 49 med Johan Lundell och Johan Åkerman närmast på 48, Henrik Olsson 46, Andreas

Svensson 42 och Mattias Dyk 41.

Målligan vanns av Johan Lundell på 57 poäng (30 mål och 27 assist) före de båda fyrtionio-poängarna Peter Norlander 49 (34+15) och Henrik Olsson (31+18).

B-pojkarna tränades av Kent Nilsson, Thomas Nilsson och Åke Smott med Lars Wibacke, Tommy Rosenberg och Lennart Andersson som övriga ledare. Även här en stor grupp och därför två lag. Första laget spelade 42 matcher (19-2-21) medan lag 2 hade 24 (14 0-10)- Laget vann Skånes div.2.

Andreas Liikane och Marcus Pettersson 41 matcher, Marcus Eke-wald och Mikael Tordenmalm 40 medan Martin Andersson, Mikael Nilsson samt Mattias Berg nådde till 39.

Skyttekung blev Pontus Johansson med 59 (40+19) före Marcus Pettersson 51 (22+29) och Carl-Johan Wibacke med 49 (29+20).

C-pojkarna under ledning av Rickard Nordahl och Håkan Olsson med Anders Wicander, Nisse Rasmusson, Bengt Persson, Jan Hansson samt Håkan Johnsson som övriga ledare var nog föreningens största och aktivaste grupp. Första laget spelade 44 matcher (23-5-16) och andra laget 34 (20-4-10). Kom sexa i Skånes Div.1 som vanns av Rögle.

Mikael Nordh spelade 43 matcher, Fredrik Keller och Shoan Etemadi 42, Andreas Gustavsson 41 och Pelle Sjöberg, Jonas Millbank , Jimmy Arnback och Kristian Hellman 38.

Skytteligan vann Andreas Gustavsson på 66 poäng (55+11) före Fredrik Keller 42 (14+28) och Niklas Nordahl också 42 (29+13)

D-pojkar hade som instruktörer Paul Helldén, Jörgen Stenberg samt Michael och Ola Hagenborn. De hade hjälp av Nils Arne Olsson, Nils Persson, Kent Skoog, Inge Persson och Jan Riikonen. Även här en stor grupp som hade hela 3 lag. Första laget spelade 39 matcher med 16 vinster, 11 oavgjorda och 12 förluster för första laget, 20 matcher (13-1-6) för andra och 16 matcher med 9 vinster och 7 förluster för lag 3.

Robert Sjödin, Mattias Nilsson (Sege), Simon Andersson och Christoffer Lindbäck deltog i första lagets samtliga matcher med

Marcus Wahlghren 38 och Fredrik Wendt och André Stenberg och Mattias Nilsson 37 närmast.

Skytteligan vann Mattias Nilsson (Sege) på 41 poäng (39+2) före Christoffer Lindbäck 22 (21+1) samt André Stenberg och Daniel Larsson som båda hade samma notering 21 (14+7)

E-pojkar var en grupp på 37 grabbar och 3 tjejer som instruerades av Peter Thysell, Christer Hasselqvist, Robert Larsen, Robert Forsell och Mikael Pettersson med Robert Schultz, Kalle Persson och Gunilla Hasselqvist assisterade som ledare.

Hockeyskolan hade som instruktörer Stefan Wendt och Johan Ahlmqvist.

Specialskola för talangutbildning Lars Olsson och Sune Bergman.

Skridskoskolan. Britt-Mari Radzi var som vanligt ledare och hade till sin hjälp Sten-Inge Åkesson, Peter Åberg, Nisse Lamartine, Kent Olsson, Thomas Lagheden, Lennart Törnblom, Anders Load, Håkan Myrbäck, Ing-Mari Andersson, Johan Lamartine, Roger Bengtsson och Rickard H (?).

Pontus Johansson från Panterns B-pojkar deltog i det Skåne-lag som vann Sverige-pucken U 14 vilket är en förturnering till TV-pucken.

Skåne hade den här säsongen två lag i elitserien- Mif slutade på tredje plats i grundserien och var därmed klara för slutspel. Efter segrar mot Modo Hockey blev det respass mot Brynäs. Rögle kom på tionde plats och var klara för ytterligare en säsong. Pantern var ohotad trea i distriktet. Intresse väckte också en kvalmatch till division 1 mellan Osby IK och Mariestads BOIS där resultatet vid ordinarie full tid var 4-4. Spelet fick därefter fortsätta tills ett avgörande mål gjorts. Det kom först efter 8,42 i 7:e perioden. Lagen hade då spelat i 2 timmar, åtta minuter och 42 sekunder effektiv tid.